

1 i Advent - 2019 Åke Malander (ELBK)

Introitus Psalm 24, GT Jer 31:31-34, Ep Rom 13:11-14, Ev Matt 21:1-11, III Luk 4:16-22, Aft Hebr 8:7-13.

Ett gott nytt kyrkoår får jag tillönska er alla, kära medåterlösta vänner. Nåd vare med er och frid från Gud, vår Fader och Herren Jesus Kristus. Amen.

Låt oss inleda adventet, och hela kyrkoåret, med att tacka och bedja, tacka för de förflutna dagar och bedja om nåd för de kommande dagar: Vår evige, allsmåttige Gud och Frälsare, du som är densamme igår, idag och i all evighet. Vi tackar dig för att du intill denna dag har låtit din nåd och barmhärtighet överflöda mot oss, att vi får ha alla nådens medel mitt i församlingen. Vi åkallar ditt heliga namn och ber, att du som är den Gode Herden ska leda och skydda oss ännu ett år, att du som är vår Konung ska styra och regera oss ännu ett år, att du som är vår store Läkare ska bota och hela oss ännu ett år. Låt syndernas förlåtelse förkunnas i våra församlingar, genom ordet och sakramenten, och låt Ordet det tas emot i tro – till du kommer åter i ditt stora advent. Amen.

Kom snart, Herre Jesus!

1:a söndagen i Advent för oss till Palmsöndagen, Kristus kommer till, rider in i sitt Jerusalem, i den Heliga Staden. Vilken dag är inte detta – en fröjdens och nådens dag, men i förlängningen också en domens dag. Somliga hyllade honom med jubelsånger, andra höll överläggning om hur de skulle kunna bli av med honom. Jesu ankomst avslöjar människohjärtana: för eller emot Jesus! Varför läser vi nu detta som inledning på ett nytt kyrkoår? Detta är inte bara något som har skett en gång för länge sedan, det sker med oss idag. Herren Jesus kommer ännu idag till den Heliga Staden, till sin heliga, allmänliga kristna Kyrka, han kommer i sina nådemedel. Hur blir han mottagen i våra hjärtan? Adventet rymmer ett tungt allvarsord: ”Han kom till sitt eget, och han egna tog inte emot honom.” Adventet rymmer också ett ljusst trösteord: ”Men åt alla dem som tog emot honom gav han makt att bli Guds barn, åt dem som tror på hans namn.”

Låt oss så gå till predikotexten, nu tredje årgången, Lukas 4: 16-22.

Jesus är i Nasarets synagoga. Det är nu vid inledningen av hans verksamhet. Det är sabbat och gudstjänst i synagogan, och Jesus är där ”som hans sed var”. I detta ger han alla sina lärjungar ett gott exempel, ger han oss en god regel inför det nya kyrkoåret: ”Låt oss inte överge vår församlings sammankomster.” Det är till uppbyggelse och välsignelse både för den enskilde och för hela församlingen att regelbundet få fira gudstjänst, att få lyssna till Herrens ord och att ofta få ta emot Kristi sanna lekamen och blod, som har utgivits och utgjutits för alla syndare, för dig och för mig, till syndernas förlåtelse, till liv och salighet. Den goda vanan ska vi fortsätta med även detta nya kyrkoår. De ord vi hörde i predikotexten gäller än idag, även för oss.

Skriftens ord var fullbordat inför deras öron – och är fullbordat för oss

Vi kan till att börja med notera att vi aldrig hör talas om att Jesus skulle ha kritiserat synagogan, och det tyder ju på att dess gudstjänst inte var fördärvad av fariseernas surdeg. Synagogans gudstjänst bestod av bibelläsningar, först ur Mose och sedan ur profeterna, vidare var där böner och lovsånger, vars innehåll och även ordalydelse till största delen var hämtat ur Skriften, d.v.s. vårt GT. Nu hade man då här i Nasaret läst ur Moseböckerna och nu har man räckt Jesus nästa rulle för att föreläsa stycket ur profeterna, och han läser dagens avsnitt, ur Jesaja 61. Märkliga ord: ”Herrens Ande är över mig ... och till att predika ett nådens år från Herren”! När vi hört allt detta frågar vi oss som den etiopiske hovmannen: om vem talar profeten detta, och vilken tid talar han om? ”Idag har detta Skriftens ord gått i uppfyllelse inför era öron.” Kristus, Profeten, talar om sig själv. Och se, detta kallas evangelium för fattiga, läkedom för förkrossade hjärtan, frihet för fångna, syn åt blindas upprättelse för förtryckta, ja ”ett nådens år från Herren”, ett välbehagligt år. Liksom när änglarna på julnatten sjöng: ”Ära vare Gud i höjden, och frid på jorden, till människorna ett gott behag”, och därvid syftade på Jesu födelse, att Herrens Smordes nu har kommit i världen, att Guds löfte till fäderna nu går i uppfyllelse, så proklamerar hans predikan här löftets uppfyllelse i och med Hans ankomst, hans advent. I det Skriftens ord som Jesus här i Nasarets synagoga läste ur Jesaja 61 talar Herren genom sin profet om Jesus Kristus, hans ankomst till oss och hans verk för oss, och märk väl: han kommer inte till oss som en ny och fullkomligare laggivare, inte som en ny Mose utan som den som Mose och profeterna har talat och skrivit om.

Han kommer till oss, som är fattiga syndare inför Gud, med evangelium om syndernas förlåtelse.

”Det är jag, jag som för min egen skull stryker ut dina överträdelse, dina synder kommer jag inte mer ihåg.” ”Barmhärtig och nådig är HERREN, sen till vrede och stor i nåd.” ”Nådig och barmhärtig är HERREN, långmodig och stor i mildhet.”

Han kommer till oss, som är fångna i vårt köttets fördärv, med frihet, frihet från lagens tvång, hot och förbannelse. ”Det som var omöjligt för lagen, svag som den var på grund av köttet, det gjorde Gud när han sände sin Son i syndigt köttets gestalt och för syndens skull och fördömde synden i köttet.” ”Om Sonen gör er fria så blir ni i sanning fria.” ”Så finns nu ingen fördömelse för dem som är i Kristus Jesus, ty livets Andes lag har i Kristus Jesus gjort mig fri från syndens och dödens lag.”

Han kommer till oss, av syndafallet andligen blinda, med ljus och klarsyn. ”HERREN öppnar de blindas ögon.” ”Den dagen ska de döva höra bokens ord och de blindas ögon se ur dunkel och mörker.” ”Då ska de blindas ögon öppnas och de dövas öron upplåtas.” ”Det sanna ljuset, som ger ljus åt alla människor, skulle nu komma till världen.” ”Jag är världens ljus. Den som följer mig ska inte vandra i mörkret utan ha livets ljus.” ”... han som har kallat er från mörkret till sitt underbara ljus.”

Han kommer till oss betryckta, slagna och förkrossade med upprättelse och helande. ”Ett brutet strå ska han inte krossa och en rykande veke ska han inte utsläcka.” ”Han som upprättar den ringe ur stoftet.” ”HERREN uppehåller alla dem som är på väg att falla, han upprättar de nedböjda.” ”Jag jag kommit för att de ska ha liv, och liv övernog.” Sådan är han, sådan kommer han till oss idag, sådant är hans advent. Vilket nådetillfälle för dem i Nasaret: att få höra Jesus själv predika. Visst var det så, men ändå vill jag snarare säga: Vilket nådetillfälle för oss, för idag kommer Kristus till oss – när vi lyssnar till hans Ord, låt vara genom en enkel predikan av en fattig syndare till präst, då kommer han till oss. Ta emot honom! Fall ner inför honom och bekänn sanningen: att även du är en syndare och behöver honom. Men glöm därvid inte att det är just till syndare han vill komma, att det var för syndare han dog.

Idag börjar ett nådens år från Herren. Här i Nasarets synagoga predikade han Guds goda ord, Guds glad budskap, Guds evangelium, men hans åhörare skulle ju strax inta bara avvisa honom utan även driva bort honom. Var inte då dessa människor totalt ovärdiga?! Kära vänner, evangelium är glädjens och frihetens budskap till, just det, till ovärdiga. Till några andra kan det aldrig komma – för någon värdig finns inte bland oss människor. ”Ty här är ingen skillnad. Alla har syndat och saknar härligheten från Gud”.

Då var det en nådens stund i Nasaret. Nu börjar ett nådens år här, för oss. Han kommer ju också till våra gudstjänster, med samma predikan, samma evangelium. För att vi människor, vi syndare ska ha ständig tillgång till detta renande, helande och frälsande evangelium samlar han oss i sin kyrka och församling över hela jorden och för att upprätthålla sin kyrka med nådens medel har han instiftat och upprättat ett särskilt ämbete, det vi kallar predikoämbetet, som intill tidens slut har till uppgift, ja egentligen som sin enda uppgift, att förse oss med Ordet och sakramenten. Genom sin predikan lyfter han ständigt fram två viktiga sanningar som vi behöver lära oss och påminnas om, och det ska från vår sida leda fram till två bekännelser, som är det svar han förväntar sig av oss.

Jesus förkunnar sanningen om oss. Han avslöjar och blottar vår synd och gudsfrånvändhet. Han överbevisar oss om att vi alla, ja även du och jag, har ett ont och falskt hjärta, uppfyllt av orenhet, själviskhet, avund, liderlighet och liknande. Detta är sanningen om oss. Den leder oss till en synda-bekännelse. Det är bara att falla till föga inför den helige och rättfärdige Guden: Jag fattig, syndig människa ...

Jesus förkunnar sanningen om sig själv. Idag har Skriftens ord gått i uppfyllelse. Han själv är alltså uppfyllelsen av Guds löfte, ja alla Guds löften har i honom fått sitt Ja och Amen. Utan honom finns ingen salighet, men han är, å andra sidan, hela världens Frälsare. Hela världen betyder alla människor. Lika visst som att du är en syndare är att han är även din Frälsare, att han har utplånat alla dina synder och överträdelse, att även du får vara ett saligt Guds barn för Jesu skull. Detta är sanningen om Jesus och den leder oss till en trosbekännelse. Vi tror på Jesus Kristus, Guds enfödde Son ...Så ska vi ta emot honom och möta honom, idag vid nådens advent i tron, på den dagen vid hans stora advent i åskådning. Under tiden vill vi, såsom hans sed var, gå till synagogan, d.v.s. göra bruk av nådemedlen, som stärker och uppehåller tron hos oss. Och i den tron vill vi med Guds hjälp stå fasta intill vår död. Och se, i tron på Jesus som vår Frälsare kan vi också dö saligt. Amen, det är visst och sant.

Hosianna, Davids Son! Välsignad vare Han, Välsignad Davids Son, Som kommer i Herrens namn.